

Albanci enkrat tepeni od Derviš paše zbirajo se zopet okolo Djakove. — Srbski knez Milan potuje po Nemškem; jeseni bo za srbskega kralja proglašen. — Bolgarski poslanci imajo dnes v Sistovu zbor in se imajo odločiti za ali proti knezu Aleksandru in njegovim nemškim svetnikom. — Italijani se zopet Avstriji laskajo, naj bi jim ta za hrbtom stala, da nebi od Francozov preveč tepeni bili, kajti s Francozi so se sprli zaradi Tunisa. — V severni Afriki so mohamedani sklenoli kristijane, zlasti Francoze, pregnati ali poklati. Našli so dva predrzna voditelja, prvemu je ime Bu-Amena, drugemu Ali-ben Khalifa in grdo razsajata. Francozi streljajo v mesto Sfaks. Ker pa sultan mohamedane podpira in v Tripol vojake pošilja, bati se je večje vojske. — Angleži zavidajo Francozom severno Afriko, jednako tudi Italijani in Španjolci in toraj imajo Francozi same sovražnike okolo sebe, ker jih tudi Bismark črti. — Ranjeni predsednik v severni Ameriki ni umrl.

Za poduk in kratek čas.

Nesrečni dnevi generala Szapary-ja v Bosni.

(Spisal po lastnej skušnji D. Živkov.)

II. Turški Šamac je kake $\frac{1}{2}$ ure dolgo mesto, ima samo eno ulico, ktera se na zahodni strani na levo ukrene. Hiše so vse lesene; samo džemija je zidana, poleg ktere droben visok minaret stoji, podoben bolj dimniku, kakor zvoniku, iz ktere ga hodža večkrat na dan vrne (mohamedance) k molitvi kliče. Na trgu so prodajalnice, visoke lesene bajte, na ulico odprte in kakega $\frac{1}{2}$ metra od zemlje vzvižene. Vse blago je tako razpostavljeno, da se zamore od zunaj videti in kupcu ni treba noter iti. Turek sedi na tleh sredi bajte. Malokedaj vstane. Večjidel sedeč do blaga segne. Obiskal sem tudi turško kavano. Sedelo je več turčinov na nizkih klopih ob stenah noge na vskiž držeč in kavo srebajoč, se vé da črno kavo, nas Avstrijance pa so belo gledali. Turške hiše so vse z visokimi ploti obdane, da nikdo v dvorišče videti ne more, kjer se bule, to je turške žene, sprebajajo. Okna na hišah so z lesenimi križi preprežena. Okna se ne odpirajo na stran, ampak na vzgor. Ženske so rade odpirale okna in za našimi častniki gledale, na ulico pa pridejo tako zavite, da se jim druga ne vidi, kakor oči. Nosijo dolge košate hlače, koje imajo ob gležjih zvezane.

Tisti dan je bilo veliko opraviti, ker drugi dan je se začele za nas vojska. Jaz sem dobil tisti dan nadzorništvo na naše straže. Bedeti smo morali celo noč. Na stražnici so zakurili vojaki z brunami neke podrte kočve velik ogenj. Sedel sem na eni strani brune, koja je na drugi strani gorela, in gledal mile zvezdice, ktere so tako prijazno miglale, ter pošiljal pozdrave skoz nje svojim ljubim doma. Proti edenajstj uri se pri-

vlečejo iz za bosanskih hribov črne temne megle, zakrijejo nam ljube zvezdice in postalo je tako temno, da druga nismo videli, kakor to, kar je ogenj razsvetil. Grmelo in bliskalo je strašno. Vihar nam je ogenj podpihaval, dež pa gasil. Kmalu smo bili drugokrat do vsake niti mokri. Pralo je celo noč, kakor da bi nas hotelo očistiti, da bi snažni in čisti v nesnažno Bosno šli. Konji so se bliska in groma prestrašili, da so kakor divji po taboru letali, Magyari pa kleli in jih lovili. V jutru 1. augusta se je zopet zvedrilo. Bil je prav lep dan, samo cesta proti Gradačacu, kamor smo se napotili, bila je neusmljeno slaba. V večih krajih je voda čez cesto tekla in ubogi pešci so si šolne zajemali, tudi konji so težko kopita iz blata vlačili. Bog pomaj pa vozačem, topli so kljusice, da je bilo strah gledati.

Posavina, to je ravnica med Savo in hribi pri Gradačacu, je velika in rodovita: koruza in pšenica sta lepo kazale, akoravno so njive slabo orane in delane gnojene pa nič. Rži ni bilo nič, ječmena malo, ovsa pa nekoličko več videti.

Tik ceste sta dva velika pašnika, vsak 3000—4000 oralov velik. Ondi se je vsakovrstne živadi paslo: konji, goveda, osli, koze, ovce, svinje, gosi itd. Psov lečejo cele čede semtertje in mrhovino žrejo, ktere nihče ne pokoplje; tudi orli prihajajo in kedar jim mrhovine zmajuka, kradejo jagnjeta. — Mi smo pozno zvečer prišli v Gradačac, se ovčetine najedli in po tem težavnem potu sladko spali. Ob štireh zjutra nas je trobenta budila, da se pripravimo na pot. — Za zajutrak smo si malo čaja skuhali in ruma primešali. Ob petih smo uže na sedlih sedeli.

(Dalje prihodnjč.)

Smešničar 28. Pogostem se prigodi, da kak fant učiteljevo pitanje kaj trapasto zasukne. O tem se nam piše „od Drave“ sledeče: Učitelj: „Kdor popije na dan štiri litre piva in za 20 kr. žganja; koliko potroši ta za mesec dni?“ Učenec: „Če Vi na dan za 80 kr. piva in pol litra žganice popijete, ste za mesec dni zapravili svojih 30 srebrnjakov.“

Razne stvari.

(Vabilo.) K občnemu zboru Ormoške hranilnice in posojilnice v nedeljo 17. jul. ob 3. popoldne v beležniške pisarni vabi predstojništvo. Dnevni red: 1) poročilo predsednikovo, račun in bilanca za l. 1880, 2) volitev pregledovalcev računov, 3) preiskava in odobravanje poslovnega poročila, razsodba o rabi čistega dobičaja 4) predlog odborov, naj se čisti dobiček prišteje društvenemu premoženju, 5) razni predlogi.

(Javno zahvalo) izreka Fr. Podgoršek, župan v Ponkvi gospodu Fr. Kalanu v Trbovljah za pogorelcem v Vertečah darovana 2 fl. in g. A. S. v Bočni pri Gornjem gradu za poslanih 5 fl. Bog plati!